

ΕΛΠΙΔΑ

Μερικές φορές, λαχταράω να το ρίξω στην κουβέντα με κάποιον. Τότε, πηγαίνω επίσκεψη σ' έναν φίλο που κι αυτός έχει διάθεση για κουβεντούλα. Συζητάμε για τον καιρό, ποια μέρη είναι φτηνότερα, ποια μέρη είναι ακριβότερα και για την ποδοσφαιρική ομάδα που θα κερδίσει το ματς την επόμενη Κυριακή.

Τσακωνόμαστε, γιατί προτιμά τους Μπλε κι εγώ τους Πράσινους. Στην πραγματικότητα, δεν ξέρω γιατί προτιμώ τους Πράσινους. Χωρίς αμφιβολία γιατί προτιμά τους Μπλε και χωρίς τσακωμούς η ζωή θα ήταν πολύ μονότονη. Αλλά γιατί προτιμά, αυτός, τους Μπλε; Χωρίς αμφιβολία, γιατί εγώ προτιμώ τους Πράσινους.

Μια μέρα φτάνω στο σπίτι του και, πριν καλά-καλά ανοίξω την πόρτα του πετάω: οι Πράσινοι θα κερδίσουν.

Αλλά αυτός, τίποτα. Μένει καθιστός και παρατηρεί ένα σπιρτόκουτο πάνω στο τραπέζι. Επαναλαμβάνω λοιπόν:

— Οι Πράσινοι θα κερδίσουν, ενώ οι Μπλε είναι παλτά.

Αλλά αυτός, ακόμη τίποτα.

— Άχρηστοι! του φωνάζω. Εντελώς παλτά, απλούστατα!

Η μόνη απάντηση, πήρε το σπιρτόκουτο και το άφησε να πέσει στο πάτωμα.

— Τι συμβαίνει; ρώτησα.

— Έπεσε.

— Βεβαίως και έπεσε, αφού το έριξες.

— Κι εχτές, έπεσε.

— Ε, και;

— Κανονικά τίποτα, αλλά αν το σκεφτείς... Χτες το έριξα από το τραπέζι τυχαία, και τότε μου κατέβηκε αυτή η ιδέα. Μετά το σήκωσα, το έριξα και όντως έπεσε. Προσπάθησα πολλές φορές, γιατί σκέφτηκα ότι ίσως τουλάχιστον μια φορά θα γινόταν διαφορετικά, εάν δεν ήταν αυτή τη φορά, θα ήταν την επόμενη. Αλλά όχι, τίποτα, πέρασα όλη τη νύχτα στο τραπέζι και έπεφτε διαρκώς με τον ίδιο τρόπο.

— Πράγματι, έχεις κάτι σκοτούρες!

— Η σκοτούρα μου είναι ότι το αποτέλεσμα του αγώνα δεν έχει καμία σημασία. Είτε κερδίσουν οι Πράσινοι, είτε οι Μπλε, δεν το νοιάζει, δεν θα σταματήσει να πέφτει με τον ίδιο τρόπο. Εάν λοιπόν ένα κουτό

σπιρτόκουτο δεν ενδιαφέρεται να μάθει ποιος θα κερδίσει ή θα χάσει, γιατί θέλεις να ενδιαφερθώ εγώ;

— Τότε, τι θα σ' ενδιαφέρει;

— Τίποτα.

Τον λυπήθηκα, αλλά περισσότερο εμένα. Με ποιον θα μάλωνα τώρα; Του είπα λοιπόν:

— Ίσως αύριο να πέσει, ίσως μεθαύριο επίσης, αλλά όχι την Κυριακή.

— Πώς το ξέρεις;

— Είναι απλό, η Κυριακή είναι μόνον σε τρεις μέρες.

— Όμως σήμερα έπεσε ακριβώς όπως χτες!

— Γιατί σήμερα είναι Πέμπτη.

— Είσαι σίγουρος;

— Αρκεί να κοιτάξεις το ημερολόγιο.

— Έχεις δίκιο, είναι όντως Πέμπτη.

Και τελικά τσακώθηκε μαζί μου για τον αγώνα, κανονικά. Δεν είναι ότι ο κολλητός μου είναι χαζός, μόνο μερικές φορές σκέφτεται λίγο παραπάνω.

Sławomir Mrożek, Το Δέντρο, Νουβέλες 1

Απόδοση στα ελληνικά : ndsv από την γαλλική έκδοση της μετάφρασης από τα πολωνέζικα του André Kozimor.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στην Α. για την επιμέλεια.

Ο Sławomir Mrożek (Σουαβομίρ Μροζέκ) γεννήθηκε στις 29 Ιουνίου 1930 στο Borzęcin, Πολωνός συγγραφέας και δραματουργός. Το δραματικό έργο του συνδέεται με το θέατρο του παραλόγου. Ξεκίνησε την καριέρα του το 1950 ως σατυρικός σκιτσογράφος. Έζησε στην Ιταλία, Γαλλία, ΗΠΑ, Γερμανία, Μεξικό. Επέστρεψε στην Πολωνία το 1996, στην Κρακοβία, όπου ζει.